

JARZMI (1) *ai*

N pl subst jarzmi(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „jarzmo” ‘drewniana uprzęż’; stanowiący część jarzma: Subiugia, Rzemienie yárzmie álbo yármowe/ też ślie nabiodrki/ półtronki/ etć. Mącz 177c.

Cf JARZMNY, JARZMOWY

LW